

Jeg våkner på morgningen å er
like trøt som vanlig.

Jeg kommer oppå at barne mit
har burstag. Hun blir 8 år.

Jeg tenker at jeg må lage en
kake til burstajenta.

Men så! Jeg må på jobb
roper jeg ut. Men va skal
jeg gjøre med burstajenta tenkte
jeg å på. Vel jeg må lage
kaken når jeg kommer hjem
da. Å! Jeg må på jobb.

Jeg sprang på bade og klede
på meg. Da jeg skulle dra
kom jeg på at jeg skulle lage
kort til burstajenta. Vel det
må jeg gjøre når jeg kommer

hjem. Da tok jeg på jakka mi. Men akkurat da jeg skulle åpne døra hørte jeg en stemme som sa Mamma. Jeg snudde meg det var jo bare barstajenta. A gulle mit sa jeg. Mamma « hva skal du sa hun. Jeg skal på jobb sa jeg. Men men jeg har jo bursta sa hun. Jeg vet jeg vet. Men når jeg kommer hjem da skal vi lage kake og du skal åpne gaven din. Jeg skal skjøpe den etter jobb. Oki mamma hadde, hadde! Når jeg er ferdig på jobb går jeg til butikken. Så tenker jeg vis vi skal lage kake må jeg skjøpe det vi trenger. ➔

Når jeg kommer hjem sitter
burstajenta på sofaen. Når hun
får øye på meg roper hun
Mamma! Jeg sier hei jenta mi.
Har du kjøpt gaven min sier
han. A nei tenker jeg. Venen
jeg glemt å kjøpe gave til deg.
A sier han trist. Men jeg lover
at jeg skal kjøpe det i morgen
sier jeg. Men jeg har kjøpt
ting til kaken. Yippi sier hun.
Skal vi starte da sier jeg.
JA! Da lager vi kake!
Når det var kveld la vi oss
tilig før vi var så trøtte.
Å neste dag da var jeg
ikke våken lenger. Da var jeg et barn.